

سخنی با خوانندگان

بنام خداوند جان و خرد

از خرداد-تیر ۱۳۶۹ که نخستین شماره آینه پژوهش منتشر شد، تا امروز که ۱۲۹ امین شماره آن را در سال بیست و دوم حیات این درخت پر بار در کنار داشته ایم، آینه را باید وامدار زحمات دانشوران جمند و خراسانی مرد پرتلاش، استاد دکتر محمد علی مهدوی راد دانست. این مجله وزین که از ابتدا با سردبیری ایشان آغاز به کار کرد، جزو معدود نشریاتی است که کمتر دچار فرسایش‌های بنیان‌کن شده است. در این باره البته اساتید تاریخ مطبوعات باید سخن بگویند. اما از حدود ده سالی که موفق به خوانندگی آن شده‌ام، هر شماره را حاوی مطالبی دیده‌ام که در میان آن‌ها سرمقاله‌هایی خوش‌نویس و نکته‌دار، دست‌کم یک یا دو مقاله خوب و پرمایه، چندین معرفی کتاب تازه سطح بالا و احیاناً چند نقد مایه‌دار و اصلاح‌طلب وجود داشته است. از بخش‌هایی که در شماره‌های خیلی قدیم بوده و مدت‌هاست دیگر وجود ندارد، بخش بایسته‌های پژوهش و نیز طرح‌ها و کارهای در دست انجام توسط محققین است که ای کاش در این روزها که روندی روبه‌رشد در پژوهشگری، کشور را فرا گرفته است، این بخش مفید به مجله بازگردد تا محققین پایتخت و سایر نقاط کشور، از کارهایی که در حوزه‌های اسلام‌شناسی، کتاب‌شناسی و تصحیح آثار در رقم صورت می‌گیرد آگاهی بهتری یابند. امروزه کارهایی ارزنده در رقم صورت می‌گیرد که عدم صدور آن‌ها از مرزهای این پایگاه بزرگ جهان تشییع، خود نقصی محسوب می‌شود. کارهایی که نه مجلاتی چون نشر دانش و گزارش میراث دیگر می‌توانند آن‌ها را انعکاس دهند و نه تا جایی که می‌دانیم، در سایر نشریات قم خبری راجع به آن‌ها به صورت یکجا و در کنار هم عرضه می‌شود.

باری، سه شماره‌ای هست که این مجله، سروشکلی دیگر یافته و گویی می‌خواهد به خواننده اعلام کند که معنای تحوّل و نوشدن و بهبود را، دست‌کم در بُعد ظاهر، درمی‌یابد؛ و لابد در نهان این تغییر خوب ظاهری، این پیام نهفته است که تغییر باطنی و کیفی نیز از اولویت‌های گردانندگان مجله است. در توضیح بُعد اخیر از تغییرات مجله، می‌توان روشمند تر شدن و ویرایش‌ها، چکیده‌دار شدن مقالات و نیز برگرداندن همان چکیده‌ها به عربی و انگلیسی را ذکر کرد که تحوّل در نوع خود محسوب می‌شود. اما به واقع، نباید زیاده از حد مفهوم‌گرا بود و تغییرات ظاهری را نادیده گرفت. ظاهر و جنبه دیداری، بخشی مهم از «فرم» است که اساس هر بنایی را شکل می‌دهد. تغییر جنس و اندازه فونت‌هایی که می‌دانم مشکل‌پسندانه‌ترینش و تهیه شده است، اعمال تغییراتی در ستون‌های هر صفحه و نیز محل قرار گرفتن

تصاویر و همچنین کیفیت آن‌ها، از تغییرات مثبت ظاهری این شماره هاست. شماره نخستی که با این شمایل جدید منتشر شد (شماره ۱۲۷)، البته به خوبی شماره ۱۲۸ و ۱۲۹ نبود و نشان داد که هر تغییر را باید صبورانه به انتظار نشست و به صاحبان اندیشه‌های نو فرصتی برای رسوب افکار داد.

در شماره‌های اخیر، دوردور مطلع که جناب اسماعیل مهدوی‌راد، مدیر اجرایی نشریه، برای هر شماره، نه یک یا دو هفته (مانند بسیاری مجله‌داران که به کارهای متعدد مشغولند و نیم‌نگاهی هم به کار مطبوعاتی‌شان دارند) بل که کل دو ماهی را که برای نشر هر شماره فرصت هست زمان می‌گذارد. نظم زمانی مجله به روال طبیعی بازگشته است و سیر صعودی در هر شماره‌ای که به دست خوانندگان می‌رسد محسوس و ملموس است.

غرض عرض دست‌مریزادی به ایشان بود و آرزوی توفیق برای تمامی خادمین فرهنگ ایران اسلامی.

ارادتمند

جواد بشری

تهران - ۱۳۹۰/۸/۲۵